

Nr 140

Av herr **Pettersson, Karl**, och fröken **Stenberg**, *angående anslagen till vägbyggen inom sysselsättningsvaga regioner.*

(Lika lydande med motion nr 159 i Andra kammaren)

Inom de sysselsättningssvaga regionerna användes beredskapsarbetena såsom ett instrument för att ge sysselsättning till dem som av olika anledningar icke har kunnat erhålla fasta arbetstillfällen.

Huvudmålsättningen måste vara att inom dessa områden sätta in de största ansträngningarna på att försöka skapa fasta arbetsmöjligheter för arbetskraften. Tyvärr har detta icke skett i tillräcklig omfattning.

På grund härav har beredskapsarbetena kommit att ha en väsentlig betydelse i stora delar av skogslänen.

Särskilt inom vägbygget har projekt kommit till utförande, vilka med beslutade vanliga väganlag skulle ha kommit mycket långt fram i tiden. Anslagen till de vägar som anlagts såsom beredskapsarbeten har varit högre än till de vägar som byggts med ordinarie väganlag. Detta förhållande har givetvis också beaktats när de olika anslagsramarna gjorts upp.

Inom vägbygget arbetar berörda verk med typer av byggnadsplaner och ramar. Inom dessa är ordinarie vägprojekt upptagna. Men beredskapsarbetena skall finnas med såsom reservarbeten.

Meningen med beredskapsarbeten är att dessa arbeten skall igångsättas när ordinarie arbeten icke kan visa sig till fyllest från sysselsättningssynpunkt.

Det förekommer att ordinarie projekt överförs till beredskapsarbete. Under senare tid har emellertid vägverket i skrivelse till de olika länsstyrelserna meddelat att vederbörande anslag för det ordinarie arbetet kommer att avföras från aktuell vägplan i det fall arbetet utföres såsom beredskapsarbete.

Vid ett sådant förfarande ökas icke tillgången på arbetstillfällen inom det berörda området. Antalet arbetstillfällen blir i stort sett av samma storleksordning vid ordinarie byggnad och vid byggnad såsom beredskapsarbete. Förändringen kan bli en tidsförskjutning och att anslag kommer från annan anslagstitel. Huvudmålsättningen med ökad sysselsättning genom beredskapsarbete har icke uppnåtts.

Anledningen till detta förfaringsätt anges vara det ökade behovet av anslag till vägbyggande i tätortsregionerna och att statsmakternas insatser i första hand skall inriktas på att tillgodose dessa behov.

Från sysselsättningssynpunkt kan för ortsbunden arbetskraft i de sysselsättningssvaga regionerna den ordningen icke vara tillfredsställande.

Besked har lämnats att de överflyttade anslagssummorna icke behöver komma till användning inom den region som haft anslaget inom den planerade ramen för regionen.

Med stöd av vad här anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att de ordinarie vägbyggnadsramarna i de sysselsättningssvaga regionerna icke minskas med anslagsbelopp motsvarande kostnad för vägprojekt som överföres från ordinarie vägbyggnadsplan till beredskapsarbete.

Stockholm den 21 januari 1970

Karl Pettersson (m)

Gunvor Stenberg (m)
